

[Dræbøje]

Vi er i hvert fald kommet til det resultat, at det ikke er muligt at udforme en tilskudsordning på en sådan måde, at det giver en rimelig samfundsøkonomisk rentabilitet. Hertil kommer, at erfaringerne fra energitilskudsordningerne har vist, at det vil være meget svært på kort sigt at få en sådan ordning til at fungere. Vi må erkende, at reaktionstiden i samfundet med hensyn til sådanne ordninger er relativt lang; den var i hvert fald for energitilskudsordningen – selv om der var en umiddelbar interesse i at gennemføre energibesparende foranstaltninger – af størrelsesordenen 1–1½ år, og dermed ville vi være inde i en helt anden periode, som beskæftigelsesmæssigt forhåbentlig er noget mere gunstig end den kommende vinter.

Vi er indstillet på og ser meget gerne, at der ud over de vedtagne vedligeholdelsesbidrag til udlejningsbyggeriet bliver mulighed for at få udbetalt de bundne midler i Grundejernes Investeringsfond i større omfang end det, der umiddelbart er forudsat, og ser meget gerne boligministerens lovgivning herom til efteråret.

Jeg skal gøre opmærksom på, at på det kommunale anlægsområde indebærer den lempeligere begrænsning af bloktilskuddene, som er aftalt mellem det radikale venstre og regeringen, at det vil være muligt at gennemføre kommunale anlægsarbejder i større omfang, end det ellers ville have været. Vi skulle derfor kunne undgå den meget store nedgang i de kommunale anlægsarbejder, som skete imellem 1982 og 1983. Det er også nødvendigt, også for bygge- og anlægsbranchen.

Endelig synes jeg, det er vigtigt – og det ser jeg meget gerne at boligministeren beskæftiger sig med – at der er indført mulighed for, at kommunerne kan investere i energibesparende foranstaltninger uden likviditetstab; uden direkte at skulle lægge penge ud ved at anvende de korte indekslån til dette formål skulle man kunne få dækket ydelserne på lånet af energibesparende foranstaltninger. Det er måske en ting, som boligministeren kunne gøre noget mere reklame for.

Jeg skal endelig konstatere, at der igennem den aftale om boliglovgivningen, som regeringen og det radikale venstre har truffet, er sikret, at der ikke på bekostning af aktivitet i boligbyggeriet frem til udgangen af 1984 sker besparelser, og at der derfor er skabt sikker-

hed for et støttet byggeri af det omfang og med den aktivitet, som har været gældende de seneste par år, og som altså også blev besluttet af den socialdemokratiske regering i marts 1982. Vi mener altså, at der med denne aftale er ydet et væsentligt bidrag til beskæftigelsen i branchen.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror, en udenforstående ville slå sig på lårene ved en gennemlæsning af denne redegørelse eller også tro, at der manglede et par sider. Først læser man side op og side ned, hvor man præsenteres for statistiske data, der på udmærket vis bekræfter, hvor elendigt det faktisk står til i bygge- og anlægssektoren.

Ministeren erkender ligefrem, at der ikke er udsigt til synderlig fremgang i aktiviteterne i 1983, ja, at der nok nærmere vil blive tale om en vis tilbagegang i slutningen af året på grund af nedsættelsen af tilskudsprocenten til energibesparende foranstaltninger. Det fremgår også, at ministeren mener, at den nuværende arbejdsløshed inden for byggefagene er helt uacceptabelt høj.

Alligevel konkluderes der, at der er grund til optimisme, for det skal nok vise sig, at renten falder yderligere et par points, og det skal nok vise sig, at reallønnen holder sig nogenlunde, hvis man i øvrigt ikke begynder at indregne effekterne af regeringens øvrige politik.

Ja, faktisk kan man sige, at ministerens optimisme er så fuldstændig ukuelig, så han mener, at der er simpelt hen ikke er grund til at foretage sig noget som helst.

Det bedste, jeg kan sige om det, vil være, at den idé skulle ministeren være kommet på for 8 måneder siden; så havde vi haft nogle lidt mere tålelige forhold på boligområdet. Så havde vi nemlig ikke overværet, at den almennyttige kvota var blevet beskåret med 25 pct.

Ikke desto mindre kan man, hvis man går tilbage til februar, da vi havde en forespørgsel om boligpolitik, udmærket genkende, at det var den samme optimistiske tone, boligministeren lagde frem under denne forespørgsel: bare vent til maj, så skal I se, så går det hele fremad! Eller I kan i hvert tilfælde se, hvad det er, vi har at byde på.

Det var der selvfølgelig ikke en kat, hverken fra VS eller SF eller socialdemokratiet,